

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

Κυρίως:

- να υποχρεώσει την Επιτροπή να προσκομίσει όλα τα έγγραφα επί των οποίων στήριξε την προσβαλλόμενη απόφαση, καθώς και όλα τα έγγραφα — περιλαμβανομένων των διοικητικών εγγράφων — που αφορούν την υπόθεση αυτή, μεταξύ των οποίων π.χ. τα έγγραφα που το 1993 ώθησαν την Επιτροπή να οργανώσει αποστολή στην Τουρκία για να ερευνηθεί η χορήγηση πιστοποιητικών A.TR για συσκευές τηλεοράσεως, τα αποτελέσματα της αποστολής αυτής και τις εκθέσεις που συντάχθηκαν σχετικά, την τυχόν αλληλογραφία μεταξύ της Επιτροπής και των κρατών μελών καθώς και μεταξύ της Επιτροπής και των τουρκικών αρχών σχετικά με το αντικείμενο αυτό κ.ο.κ., για να εξεταστούν τα έγγραφα αυτά από το Πρωτοδικείο και για να διαβιβαστούν στην προσφεύγουσα, έτσι ώστε να μπορέσει η προσφεύγουσα να εξετάσει αν τα έγγραφα αυτά μπορούν να χρησιμοποιηθούν προς περαιτέρω στήριξη της παρούσας προσφυγής και των λόγων ακυρώσεως που προβάλλονται μ' αυτή·
- να ακυρώσει την απόφαση C(1999)4419 τελικό της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 14ης Δεκεμβρίου 1999, με την οποία απορρίφθηκε η υπέρ της προσφεύγουσας αίτηση του Βασιλείου του Βελγίου να παραιτηθεί από την εκ των υστέρων εισπραξη ή να προβεί στη διαγραφή των εισαγωγικών δασμών για την εισαγωγή συσκευών τηλεοράσεως από την Τουρκία κατά την περίοδο από τις 8 Οκτωβρίου 1991 μέχρι τις 28 Μαΐου 1993·

- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Επικουρικώς, αν δεν ακυρωθεί η απόφαση:

- να καταδικάσει παρά ταύτα την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα (έξοδα της Επιτροπής και έξοδα της προσφεύγουσας).

Επικουρικότερα,

- να ορίσει ότι οι διάδικοι θα φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα άσκησε βάσει του άρθρου 230, παράγραφος 4, ΕΚ προσφυγή ακυρώσεως κατά της αποφάσεως της Επιτροπής της 14ης Δεκεμβρίου 1999, με την οποία απορρίφθηκε η υπέρ της προσφεύγουσας αίτηση του Βασιλείου του Βελγίου να παραιτηθεί από την εκ των υστέρων εισπραξη ή να προβεί στη διαγραφή των εισαγωγικών δασμών για την εισαγωγή συσκευών τηλεοράσεως από την Τουρκία κατά την περίοδο από τις 8 Οκτωβρίου 1991 μέχρι τις 28 Μαΐου 1993.

Προς στήριξη των αιτημάτων της προβάλλει τους ακόλουθους ισχυρισμούς:

- Προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας, παράβαση των άρθρων 872 α και 906 α του κανονισμού 2454/93 και παραβίαση της αρχής της διαδικαστικής ισότητας και της αρχής της χρηστής διοικήσεως. Η Επιτροπή, όταν είχε την πρόθεση να αποκλίνει από την άποψη των τελωνειακών αρχών, δεν ενήργησε για να ακούσει την προσφεύγουσα μέσω των εθνικών αρχών. Δεν φρόντισε να διαβιβαστούν στην προσφεύγουσα τα έγγραφα επί των οποίων στηρίχθηκαν οι αντιρρήσεις της κατά της μη εκ των υστέρων εισπράξεως ή/και κατά της διαγραφής. Με τη μη κοινοποίηση των εγγράφων που θα μπορούσαν να είναι χρήσιμα για την επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας, η Επιτροπή παραβίασε την αρχή της διαδικαστικής ισότητας.
- Παράβαση του άρθρου 5, παράγραφος 2, του κανονισμού 1697/79. Η Επιτροπή κακώς έκρινε ότι δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις εφαρμογής του άρθρου αυτού.
- Παράβαση του άρθρου 13, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1430/79. Η Επιτροπή κακώς έκρινε ότι στην παρούσα υπόθεση δεν υφίστανται «ιδιαιτερες συνθήκες» υπό την έννοια του άρθρου αυτού.
- Παραβίαση της αρχής της αιτιολογήσεως (άρθρο 253 ΕΚ).
- Επικουρικώς: παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας και παράβαση των άρθρων 2, παράγραφος 1, και 3, παράγραφος 1, του Προσθέτου Πρωτοκόλλου της Συμφωνίας Συνδέσεως ΕΚ-Τουρκίας.

Προσφυγή της εταιρίας NKK Corporation κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 23 Μαρτίου 2000

(Υπόθεση T-67/00)

(2000/C 149/74)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Η εταιρία NKK Corporation (Τόκιο), εκπροσωπούμενη από τους Martin Smith και Conor Maguire, solicitors, του γραφείου Simmons & Simmons, Βρυξέλλες, άσκησε στις 23 Μαρτίου 2000 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- βάσει του άρθρου 230 ΕΚ να ελέγξει τη νομιμότητα της προσβαλλομένης απόφασης και να την ακυρώσει κατά το μέτρο που αφορά την προσφεύγουσα, σύμφωνα με το άρθρο 231 ΕΚ και, επικουρικώς,

- σύμφωνα με το άρθρο 229 ΕΚ και αν δεν ακυρώνει την απόφαση εν όλω ή εν μέρει, να μειώσει το πρόστιμο.

Προσφυγή του P. E. Hoyer κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 23 Μαρτίου 2000

(Υπόθεση T-70/00)

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

(2000/C 149/75)

Με την προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η προσφεύγουσα μετείχε μεταξύ των ετών 1977 και 1995 σε συμφωνία με αντικείμενο τον περιορισμό ή τη στρέβλωση του ανταγωνισμού κατά την προμήθεια σωλήνων OCTG εντός της κοινής αγοράς, η οποία επηρέασε το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών.

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Ο P. E. Hoyer, κάτοικος Hoeilaart (Βέλγιο), εκπροσωπούμενος από τον G. van der Wal, δικηγόρο Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο A. May, 398, route d'Esch, άσκησε στις 23 Μαρτίου 2000 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Με την προσφυγή προβάλλονται έξι κύριοι ισχυρισμοί κατά των νομικών και πραγματικών εκτιμήσεων της Επιτροπής και συγκεκριμένα:

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- προφανής πλάνη περί την εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών της υποθέσεως·
- εσφαλμένη εκτίμηση των εμποδίων στο εμπόριο που αποτελούν τη λογική εξήγηση της απουσίας δραστηριότητας της προσφεύγουσας στη γαλλική, στη γερμανική και στην ιταλική αγορά, κατά τη διάρκεια τελέσεως της φερομένης παραβάσεως·
- παράβαση ουσιωδών διαδικαστικών απαιτήσεων καθότι η προσφεύγουσα εμποδίστηκε να ασκήσει πλήρως τα οικεία δικαιώματα άμυνας και λόγω του τρόπου κατά τον οποίο περιήλθαν στην Επιτροπή τα έγγραφα που χρησιμοποίησε κατά της προσφεύγουσας·
- εσφαλμένη εκτίμηση των αποδεικτικών στοιχείων στο φάκελο της Επιτροπής πράγμα που όχι μόνον υποσκάπτει σοβαρά τις διαπιστώσεις της παραγράφου 164 της απόφασης αλλά και αποδυναμώνει την ισχύ και την ακρίβεια βασικών στοιχείων των αιτιάσεων κατά της προσφεύγουσας·
- εσφαλμένη νομική εκτίμηση της συμμετοχής της προσφεύγουσας στη φερόμενη παράβαση, και
- παράλειψη μειώσεως του προστίμου που επεβλήθη στην προσφεύγουσα, σύμφωνα με τις αρχές που προβλέπουν οι σχετικές ανακοινώσεις της Επιτροπής.

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση της 24ης Ιανουαρίου 2000·

- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων εργάζεται από το 1984 ως έκτακτος υπάλληλος (διερμηνέας) της Επιτροπής. Η κατάστασή του ως εκτάκτου υπαλλήλου ανανεώθηκε μερικές φορές. Το 1988 η υπαλληλική του σχέση ως εκτάκτου υπαλλήλου παρατάθηκε επ' αόριστον. Συγχρόνως, του επιβλήθηκε η υποχρέωση να μετάσχει στον επόμενο εξωτερικό διαγωνισμό για διερμηνείς. Το 1989 ο προσφεύγων μετέσχε στον εσωτερικό διαγωνισμό COM/LA/2/89, όπου απέτυχε. Η προσφυγή του κατά της σχετικής αποφάσεως της εξεταστικής επιτροπής έγινε δεκτή. Η προσφυγή του κατά της σχετικής αποφάσεως της εξεταστικής επιτροπής έγινε δεκτή. Η προσφυγή του κατά της αποφάσεως περί λύσεως της συμβάσεώς του ως εκτάκτου υπαλλήλου έγινε και αυτή δεκτή. Σε αντίθεση με γενόμενες συμφωνίες, η Επιτροπή αποφάσισε να επαναλάβει τον εσωτερικό διαγωνισμό COM/LA/2/89 και ο προσφεύγων κλήθηκε να μετάσχει στον διαγωνισμό αυτόν. Ο προσφεύγων δεν πέτυχε στον πιο πάνω διαγωνισμό. Κατόπιν αυτού, η Επιτροπή έλυσε τη σύμβασή του αορίστου χρόνου, επικαλούμενη την απόφαση της εξεταστικής επιτροπής του πιο πάνω εσωτερικού διαγωνισμού. Η διοικητική του ένσταση κατά της αποφάσεως της εξεταστικής επιτροπής απορρίφθηκε. Με απόφαση της 24ης Ιανουαρίου 2000 η Επιτροπή ενέμεινε στην απόφαση απολύσεως. Η παρούσα προσφυγή στρέφεται κατά της πιο πάνω αποφάσεως απολύσεως.

Λόγοι ακυρώσεως:

- η απόφαση απολύσεως κακώς στηρίχθηκε στην απόφαση της εξεταστικής επιτροπής του πιο πάνω εσωτερικού διαγωνισμού να μην εγγράψει τον προσφεύγοντα στον κατάλογο επιτυχόντων·